Broj: S1 3 U 033327 19 U
Sarajevo, 17.02.2021. godine

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
КАНЦЕЛАРИЈА ЗА РАЗМАТРАЊЕ ЖАЛБИ
Филијала Бања Лука
ПРИМЉЕНО: 19-02-2021
Организациона јединица | Класификациона ознака | Редни број | Број прилога
JN2 | 02-07 | 1 | 1426-4/19

Sud Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove, sastavljenom od sudija Jadranke Brenjo, kao predsjednika vijeća, Davora Žilića i Maide Bikić, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Slađane Anđelić, kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja MIG ELEKTRO d.o.o. Mrkonjić Grad, kojeg zastupa punomoćnik Sanel Nezirić, advokat iz Sarajeva, ul. Obala Kulina bana 6, Sarajevo protiv zaključka broj: JN2-02-07-1-1426-4/19 od 08.08.2019. godine, tuženog Ureda za razmatranje žalbi-filijala Banja Luka, u upravnoj stvari javnih nabavki, na nejavnoj sjednici održanoj dana 17.02.2020. godine, donio je sljedeću:

P R E S U D U

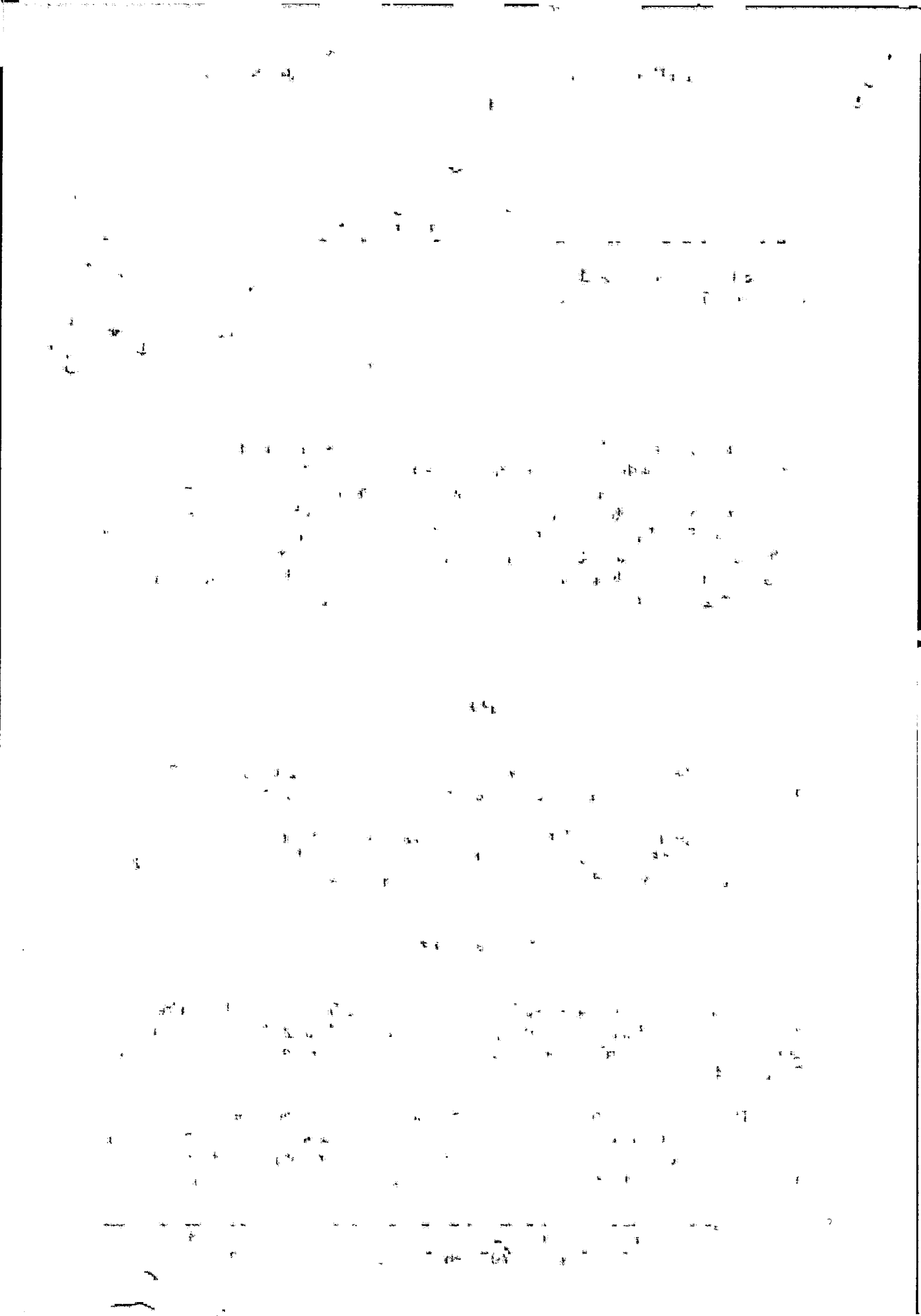
Tužba se uvažava, poništava se zaključake broj: JN2-02-07-1-1426-4/19 od 08.08.2019. godine i predmet vraća tuženom na ponovno odlučivanje.

Tuženi je dužan tužitelju naknaditi troškove upravnog spora u iznosu od 380,80 KM, u roku od 15 dana od dana dostavljanja presude, dok se zahtjev tužitelja za naknadu troškova preko dosuđenog iznosa, odbija kao neosnovan.

O b r a z l o ž e n j e

Zaključkom broj: JN2-02-07-1-1426-3/19 od 08.08.2019. godine, Ureda za razmatranje žalbi BiH, odbačena je zbog nenadležnosti žalba ponuđača MIG ELEKTRO d.o.o. Mrkonjić Grad, izjavljena zbog šutnje uprave Ugovornog organa, Opština Mrkonjić Grad.

Tužitelj je protiv osporenog rješenja pokrenuo upravni spor zbog povreda odredbi Zakona o javnim nabavkama BiH i pravila postupka. Ističe da je osporeni zaključak tužene nepravilan i nezakonit jer samom činjenicom da je tužena vratila predmet na ponovni postupak ugovornom organu, pa kao ugovorni organ u

ostavljenom roku od 15 dana nije donio odluku jasno je da su ispunjeni uslovi za podnošenje zbog šutnje uprave. Navodi da je neosnovano pozivanje tuženog da nije nadležan odlučivati po žalbi zbog šutnje uprave a da prema tome ne obrazlaže koji bi to organ bio nadležan, tuženi upućuje i smatra da bi nadležna mogla biti agencija za javne nabavke što je suprotno po odredbama člana 92 ZJN odnosno pravilnika o praćenju postupka javnih nabavki jer žalba zbog šutnje uprave nije zahtjev za praćenje postupka javne nabavke već institute propisan ZUP-om BiH koji se supsidijarno primjenjuje u postupku pravne zaštite pred URŽ-om. Smatra da tuženi nijednom rečenicom nije obrazložio zbog čega smatra da nije nadležan za odlučivanje po žalbi. Konačno predlaže da sud BiH uvaži tužbu, poništi zaključak broj: JN2-02-07-1-1426-3/19 od 08.08.2019. godine i predmet vrati na ponovni postupak a tuženi da tužitelju nadoknadi troškove upravnog spora koji se odnose na sastav tužbe u iznosu od 1.045,98 KM.

U odgovoru na tužbu tuženi je predložio da se tužba odbije kao neosnovana iz razloga iznesenih u osporenom rješenju. Ugovorni organ je predložilo da se tužba tužitelja odbije kao neosnovana.

Sud je ispitao pravilnost i zakonitost osporenog rješenja u granicama odredbe člana 35 Zakona o upravnim sporovima BiH ("Službeni glasnik BiH", broj: 19/02. do 74/10), pa je odlučio kao u dispozitivu ove presude iz slijedećih razloga:

Iz spisa predmete stvari proizilazi, da je ugovorni organ Opština Mrkonjić Grad u postupku javne nabavke ugradnja vještačke trave na stadionu za izgradnjom rasvjete donio odluku o poništenju istog protiv koje odluke je tužitelj izjavio žalbu. Rješavajući o navedenoj žalbi tuženi Ured je istu rješenjem broj: JN2-02-07-1-895 od 16.052019.godine usvojio i predmet vratio na ponovni postupak ugovornom organu. Kako u međuvremenu ugovorni organ nije donio novu odluku, tužitelj je tuženom Uredu uputio žalbu zbog šutnje uprave koju je tuženi osporenim zaključkom broj: JN2-02-07-1-1426-4/19 od 08.08.2019. godine, odbacio zbog nenadležnosti. Iz obrazloženja osporenog zaključka proizilazi da je tuženi odlučio na navedeni način pozivajući se na odredbu člana 92. stav (Z) tačka e) ZJN.

Osporeni zaklkučak tuženog doveden je u sumnju prigovorima tužbe.

Zakon o javnim nabavkama BiH („Službeni glasnik BiH" broj: 39/14,) je poseban materijalno-pravni propis kojim se na uspostavlja sistem javnih nabavki u BiH, prava, dužnosti i odgovornosti učesnika u postupku i postupak kontrole javnih nabavki radi osiguranja najefikasnijeg korištenja javnih sredstava, omogućavanjem aktivne i pravična konkurencija među potencijalnim dobavljačima uz ostvarivanje jednakog tretmana, nediskriminacije i transparentnosti. Član 91. Zakona o javanim nabavkama propisuje da su Agencija i URŽ su institucije nadležne za praćenje primjene ovog zakona i podzakonskih akata. Uloga Agencije je da osigura pravilno provođenje ovog zakona propisana je i taksativno navedena odredbom člana 92. stav 3. Zakona o javnim nabavakama, dok je članom 93. stav 8. istog zakona propisano da URŽ rješava po žalbama u postupcima javne nabavke. Nadalje, odredbom člana 116. stav 1. Zakona o javnim nabavkama propisano je da URŽ podnosi prekršajnu prijavu kod nadležnog suda za prekršaje, kada utvrdi da je bilo povreda postupka javne nabavke koje predstavljaju prekršaj u smislu odredbi ovog zakona. U slučajevima kada nije bilo postupka po žalbi, Agencija podnosi prekršajnu

prijavu kod nadležnog suda za prekršaje, kada utvrdi povrede ovog zakona koje su u njenoj nadležnosti. Stavom 2. Tačka (n) istog člana propisano je da Novčanom kaznom u iznosu od 1.500,00 do 15.000,00 KM kaznit će se za prekršaj ugovorni organ ako ne izvrši rješenje URŽ-a. Pravilim tumačenjem navedne odredbe jasno proizilazi da je zakonodavac za na izvršenje rješenja tuženog predvidio prekršajni postupak kao vid sankcije koju može poduzeti tuženi protiv ugovornih organa koji ne izvršavaju njegova rješenja.

Shodno navednom iz obrazloženja osporenog akta ovo sudsko vijeće nije moglo utvrditi na osnovu čega je tuženi utvrdio da u konkrentnom slučaju nije nadležan za odlučivanje po žalbi tužitelja zbog šutnje prvostepenog organa, odnosno zbog ne izvršenja prethodnog rješenja tuženog od strane ugovornog organa Naime, iz podataka u spisu predmeta nesporno se može utvrditi da je rješenjem tuženog uvažena žalba i predmet vraćen ugovornom organu na ponovni postupak a da ugovorni organ nije proveo ponovni postupaka odnosno izvršio rješenje tuženog zbog čega tužitelj i ulaže žalbu zbog ćutanja uprave. Imajući u vidu navedno po uloženoj žalbi tuženi je mogao postupati u skladu sa odredbama člana 116. Zakona o javnim nabavkama i utvrditi da li je od strane ugovornog organa došlo do propusta u smislu ne izvršenja rješenja tuženog ili je čak mogao postupiti u smislu člana 208. Zakona o upravnom postupku BiH kao o žalbi zbog ćutnje uprave ako se ima u vidu da je članom 117. Zakona o javnim nabavkama propisana supsidijarna primjena odredbi Zakona o upravnom postupku na postupak pred URŽ-om koji nije uređen odredbama ovog Zakona. Ovo posebno iz razloga što je tuženi jedini organ na teritoriji BiH koji je nadležna za žalbe u postupcima javnih nabavki. Stoga, pogrešno se tuženi u osporenom rješenju poziva na odredbu člana 91 i 92 Zakona o javnim nabavkama, jer je nadležnost Agencije za javne nabavke usmjerena na praćenje primjene Zakona o javnim nabavakama i na uspostavljanju sistema praćenja postupaka koje provode ugovorni organi s ciljem otklanjanja uočenih nepravilnosti u toku provođenja psotupka, te je njihova nadležnost za eventulane prekršaje ograničena samo na one postupke u kojima nije bilo žalbe. Navedno znači da Agencija za javne nabavke niukom slučaju nije nadležna za odlučivanje po žalbi ponuđača u postupku javne nabavke izjavljenje zbog upravne šutnje niti je nadležna da se stara o izvršenju rješenje URŽ-a.

Stoga ovo sudsko vijeće zaključuje da u okolnostima konkretnog slučaja, osporeni Zaključak ne sadrži razloge o odlučnim činjenicama, zbog čega ovaj sud nije mogao ispitati pravilnost i zakonitost osporenog rješenja u odnosu na činjenično stanje i sljedstveno tome primjenu materijalnog prava, zbog čega je konačno, valjalo osporeno rješenje poništiti i predmet vratiti tuženom na ponovno rješavanje u smislu člana 37. stav 2. u vezi sa članom 34. stav 2. Zakona o upravnim sporovima BiH i člana 200. i 233. ZUP-a.

U ponovnom postupku tuženi će postupiti po uputama Suda sadržanih u ovoj presudi i nakon pravilnog i potpuno utvrđenog činjeničnog stanja donijeti odgovarajuću odluku pravilnom primjenom Zakona o javnim nabavkama, te pravilnom supsidijarnom primjenom relevantnih odredbi Zakona o upravnom postupku.

Imajući u vidu da je tužba uvažena, tužiocu u smislu odredbe člana 61. Zakona o upravnim sporovima BiH, pripadaju i troškovi upravnog spora u skladu sa

članom 19. Tarife o naknadi za rad advokata u FBiH ("Službeni glasnik Federacije BIH" broj:22/04). Navedeni troškovi se odnose na sastav tužbe u iznosu od 280,80 KM (u skladu s brojem 3. Tarife), sa obračunatim PDV-om (40,0KM) kao i troškovi sudske takse u iznosu od 100,00 KM , dok se u preostalom djelu tužitelj odbija sa svojim zahtjevom .

ZAPISNIČAR
Slađana Anđelić

PREDSJEDNIK VIJEĆA
S U D I J A
Jadranka Brenjo